ANUL VI.—No. 1484.

EDIȚIA A DOUA

DUMINICA,, 4 APRILIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 16 — STRADA ACADEMIEI — No. 16

Maximul.... duplicitațeĭ

STUPID SAU HOȚ

SCRISOARE DESCHISA

INTRE COTEȚE

MIZERIE REGALA

București, 3 Aprilie 1893

Maximul..... duplicitățeĭ

Cu prilejul legeĭ maximuluĭ taxelor comunale, guvernul conservator s'a supus, fără voe, dinaintea opinieĭ publice luminate, la un examen de curaj, de tărie în convingerĭ, de conștiință a putereĭ sale și rezultatul a fost zdrobitor pentru dînsul.

Intocmaĭ ca un criminal trecut prin furcile caudine ale serviciuluĭ antropometric, guvernul D-luĭ Lascar Catargiu nu va maĭ putea încerca nicĭ o reformă dăunătoare intereselor economice ale claseĭ, care știe ce rol joacă în stat—vorbim de marele comerciŭ și de marea industrie—fără ca îndată să-ĭ se găsească semnele particulare: frica de ceĭ carĭ fac gură, îndrăzneala față cu ceĭ de carĭ nu se teme și predispoziția de a ceda în fața uneĭ presiunĭ publice cât de micĭ, numaĭ să nu-ĭ se tragă căderea de la o mișcare populară.

D. Catargiu și tovarășiĭ carĭ îl înconjură astă-zĭ nu vor să aibă de furcă cu țara câtă vreme aceasta maĭ are libertatea cuvîntuluĭ și a scrisuluĭ. D-lor aŭ venit prin favoarea regală, tot printr'insa vor să plece. De aceea cedează cu legea maximuluĭ și vor ceda probabil în toate chestiunile, în care vor întîmpina rezistență în public.

Să amintim cele petrecute cu legea maximuluĭ și se va vedea că atât concluziile, cât și prevederile noastre sunt adevĕrate.

Guvernul a încercat să facă a se vota de Parlament, în mod pripit, pe furiș chiar, o lege, care să fixeze maximul taxelor, pe care ar avea dreptul să le perceapă comunele; așa în cât, pentru viitor, dacă un primar ca Ressu orĭ ca Vericeanu ar găsi că resursele comuneĭ nu sunt îndestulătoare pentru nevoile sale saŭ pentru nesațiul sĕŭ, ar avea dreptul să ridice taxele de acciz asupra orĭ căruĭ lucru, fabricat în comună saŭ afară, până la limita fixată prin legea maximuluĭ, limită care trece adesea peste îndoitul taxelor existente. Și ministrul de interne, dacă va fi maĭ ales D. Catargiŭ, nu va putea să nu aprobe unuĭ primar al sĕŭ aceste sporirĭ, câtă vreme ar avea legea maximuluĭ drept pavăză.

Ca ne altă dată și fiind-că era vorba de pungă, publicul a simțit unde vrea să ajungă guvernul; industriașiĭ aŭ înțeles că s'ar da o lovitură de moarte produselor lor, îndată ce ele ar fi supuse unor taxe egale cu cele streine, ceea ce ar face imposibilă concurența; comercianțiĭ aŭ înțeles, că sunt expușĭ uneĭ adevĕrate spoliațiunĭ și, în sfîrșit, grosul publiculuĭ, consumatoriĭ, aŭ priceput că-ĭ sunt acea carĭ vor plăti țloaba, că se vor scumpi obiectele de primă necesitate și că mizeria va lua proporțiunĭ maĭ marĭ de cât cele de astă-zĭ.

Și fiind-că aŭ înțeles toțĭ toate aceste eventuale neajunsurĭ, toțĭ s'aŭ pus în mișcare.

Delegațiunĭ s'aŭ dus la Cameră cu proteste, s'a început o agitație prin întrunirĭ publice și intime, prin presă; maĭ mult, mulțĭ deputațĭ guvernamentalĭ, de profesie comercianțĭ, industriașĭ saŭ direct legațĭ cu aceștia, aŭ declarat guvernuluĭ că vor vota contra legeĭ.

Nu numaĭ atât: în unele orașe, ca la Galațĭ, înșĭ-șĭ deputațiĭ conservatorĭ aŭ provocat întrunirĭ publice pentru a protesta contra acesteĭ legĭ vexatoriĭ. La un moment dat, scepticiĭ chiar aŭ început să se indoiască. Par'că virtutea civică se redeșteptase și ne puteam aștepta la o mișcare măreață, continuă, azĭ contra legeĭ maximuluĭ, mâine contra uneĭ reforme maĭ abstracte, maĭ puțin primejdioase pungeĭ, dar maĭ dăunătoare moraluluĭ și poimâine, cine știe, pentru revendicarea vre-uneĭ soluțiunĭ marĭ ca votul universal.

In sfîrșit, sub înrîurirea aceste prsiunĭ, Camera — în contra dorințeĭ guvernuluĭ — a amânat până după redeschiderea sesiuneĭ discuția asupra legeĭ maximuluĭ; iar guvernul, vĕzênd că agitația nu s'a potolit, a anunțat prin *Timpul* din ajunul sĕrbătorilor de Paște că *se va propune a se desființa articolul prin care comunele pot pune taxe asupra tuturor obiectelor din tarif, fabricate în lăuntrul orașelor*.

Firește că opoziția a exploatat această capitulare a guvernuluĭ și a atribuit'o presiuneĭ comerțuluĭ capitaleĭ. Pe de altă parte, a treia zi de Paștĭ liberaliĭ aŭ ținut o întrunire la Orfeŭ tot asupra legeĭ maximuluĭ și întrunirea a fost maĭ puțin cercetată din cauză că în aceașĭ zi era o întrunire a comercianților la Camera de comerț și apoĭ, ziua fiind frumoasă, după două zile de ploae și ninsoare, lumea s'a dus să petreacă. Aceasta a făcut pe D. Catargiu să capete iar curaj și să adreseze prefecților săĭ o circulară, prin care le ordonă ca să desmintă *prin toate mijloacele aceste uneltirĭ, care nu sunt de cât calomniĭ ce se aduc guvernuluĭ și care n'aŭ alt scop de cât a alarma spiritele și a excita pe cetățenĭ contra guvernuluĭ*.

Această duplicitate, care constă, pe de o parte în a promite comercianților Capitaleĭ, că veĭ suprima articolul, în virtutea căruia se pot pune taxe vexatoriĭ, iar pe de altă parte, în a spune cetățenilor din județe, prin gura prefecților, că sunt uneltirĭ și calomniĭ, când se susține că proiectul guvernuluĭ conține dispozițiĭ vexatoriĭ, caracterisează de minune pe actualul guvern, pe guvernul care poartă pecetea ciocoizmuluĭ și are toate trăsăturile caracteristice ale ciocoiluĭ.

Atitudinea aceasta este maximul... duplicitățeĭ, cu atât maĭ mult, cu cât în acelaș numĕr în care *Timpul* publică circulara D-luĭ Catargiu cu *calomniile*, tot *Timpul*, polemizând cu noĭ, declară că guvernul a *aderat* la modificările cerute de comercianțĭ și că aceasta nu se cheamă capitulare.

Dacă cetățeniĭ, carĭ s'aŭ mișcat cu ocazia legeĭ maximuluĭ, s'ar pătrunde de faptul că este de ajuns o singură opintire din partea lor pentru a dărâma toată șandramaoa conducĕtoare de astă-zĭ și a aduce o schimbare conformă cu dorințele țĕreĭ, de sigur că el ar înțelege că sunt datorĭ să se mişte nu numaĭ când e în joc un interes bănesc și imediat al lor, ci orĭ de cât orĭ guvernul Regeluĭ comite câte un atentat la libertățile publice saŭ la bugetul Statuluĭ.

T.

INSTANTANEE

Dr. Demosthene

Poartă un nume ilustru în istoria antică a Greciei și Demosthene bucureșteanul face onoare luĭ Demosthene atenianul prin munca și activitatea sa.

E încă tinĕr, abia de 45 anĭ, înalt și voinic ca gymneții luĭ Lycurg, cu favorite negre micĭ și ochelarĭ negri. Extrem de sever, atât ca profesor universitar cât și ca medicul corpuluĭ II de armată; e maĭ teribil de cât un colonel de trupă. Dar e foarte amabil cu lumea și cu eleviĭ sĕĭ în afară de facultate.

Profesor de medicină operatorie la universitatea din Bucureștĭ și un profesor, care 'șĭ predă cursurile în mod magistral, imitând pe anticul Demosthene în elocință. Iacă de ce cursurile luĭ sunt frecuentate de o mulțime de elevĭ, carĭ îl ascultă cu drag.

Ca chirurg este unul din ceĭ maĭ reputațĭ în țară; operează cu un sânge rece și cu o facilitate cum rar se poate vedea. Nu prea aleargă după clientelă, ci își devotează toată activitatea studiuluĭ și bolnavilor din Spitalul Militar Central; adeseorĭ face niște operațiunĭ, pe care rar le încearcă chirurgiĭ civilĭ.

Duelist bun; a avut până acum cincĭ duelurĭ d'n carĭ a ieșit zdravăn tun.

Semne particulare: Când e supărat, intră în cancelaria spitaluluĭ militar tușind și gâfâind; studențiĭ îl bănuesc numaĭ de cât că va provoca o vijelie și se retrag prin unghere ca niște mielușeĭ fricoșĭ.

Dixi.

SATIRA ZILEI

Restul de 93.769 leĭ 67 banĭ

Se știe prin câte peripețiĭ aŭ trecut afacerea Sf. Spiridon din Iașĭ.

Intêiŭ și întêiŭ s'a descoperit un deficit de 199 de miĭ de leĭ; — pe urmă, Sf. Spiridon a furișat 45 de miĭ de leĭ în banĭ și bonurĭ, sub casa de fer a Epitropieĭ rĕmânênd ast-feĭ deficitul numaĭ de 154 de miĭ de leĭ; — după aceasta, Sf. Spiridon a maĭ dat 47 de miĭ, reducĕndu-se deficitul la 107 miĭ leĭ; — în sfîrșit (noŭ pentru cetitoriĭ noștri!) Sf Siridon, probabil după publicațiunea făcută că voiește să ia banĭ cu înprumut, a maĭ înjghebat 3.230 leĭ și 33 banĭ. Deficitul a rĕmas cu chipnl acesta numaĭ de *93.769 leĭ 67 banĭ*.

Această sumă urmează să o plătească casierul și sub casierul caseĭ Sf. Spiridon.

Intr'adevĕr, iată ce citim în *Monitorul Oficial* de alaltă-ierĭ:

Ministerul de finance

Casieria generală a județuluĭ Iașĭ

Asupra D-lor Gheorghe Holban, fost casier, și Grigorie Maximescu, fost sub-casier, ambiĭ pe lângă epitropia ospitaluluĭ S-tuluĭ Spiridon din Iașĭ, figurează ca delapidată de eĭ suma de leĭ 93.769, banĭ 67, repartizată ast-fel: leĭ 38.177, banĭ 77, privind pe D Holban, și leĭ 55.592, banĭ 90, pe D. Maximescu.

Se publică aceasta pentru cunoștința generală și cu rugăminte ca toate autoritățile și toțĭ funcționariĭ administrativĭ, financiarĭ și din toate ramurile să cerceteze averea ce vor poseda menționațiĭ și a anunța aceasta casieriei, urmând a li se aplica legea de urmărire.

No. 6.406 1893, Martie 22.

Cât despre Epitropie, ea a fost onestă și administrația eĭ ireproșabilă.

Restul de 93.769 leĭ 67 banĭ!... Iată dificultatea de o cam dată.

Cum însă Sf. Spiridon e făcător de minunĭ — Sf. maĭ mare minune a luĭ este spălarea sfețelor epitropicești de orĭ-ce pată și rĕspundere,—e de sperat că totul se va aranja în chipul cel maĭ convenabil.

O minune maĭ mult saŭ maĭ puțin e o nimică toată la un sfânt făcĕtor de minunĭ ca Sf. Spiridon.

Satyr.

STUPID SAU HOȚ

Când un senator are nenorocirea de a avea un frate ale căruĭ fapte sunt stupide saŭ hoțeștĭ, atuncĭ acest membru al maturuluĭ Corp nu trebue să împingă obrăznicia și nerușinarea până a impune pe acel frate ministruluĭ de interne, pentru funcțiunea de sub-prefect.

Acest zise maĭ sus, le adresez D-luĭ senator de Romanațĭ Brătășanu, care vinde conservatorilor votul sĕŭ pe prețul uneĭ sub-prefecturĭ date frateluĭ sĕŭ.

Dacă fratele senatoruluĭ ar fi un sub-prefect bun, onest, inteligent, nu așĭ avea nimic de zis.—Dar voiŭ cita un fapt care va dovedi că sub-prefectul Brătășanu este stupid saŭ hoț.

El a dat un ordin circular, ca toate crâșmile din arondismentul sĕŭ să fie închise, în zilele de 28, 29 și 30 Martie, zile de sĕrbătorĭ în care sătenii pot și el petrece, uitând nevoile și mizeria care îĭ apasă.

Stupid *acest ordin, căcĭ trebue să știe sub-prefectul Brătășanu, că crâșma, în zilele de repaos, este clubul, cafeneaua și locul de întâlnire și de petrecere al săteanuluĭ.—A închide acel local este ca și cum într'un oraș s'ar închide, în zilele de odihnă, cofetăriile, cafenelele și cluburile.*

Hoțesc *acest ordin, căcĭ miroasă de departe a gheșeft.—Fie-care crâșmar, din plasa D-luĭ Brătășanu, cumpărând cu treĭ saŭ patru napoleonĭ învoirea de a ținea deschisă crâșma sa, acele treĭ zile de sĕrbătorĭ, acele treĭ zile de câștig sigur.*

Posed în redacție ordinul original al primaruluĭ comuneĭ Celenĭ, bazat pe ordinul sub-prefectuluĭ No: 891, prin care ordonă luĭ Dobre Gheorghiță ca să ție închisă crâșma sa în zilele de 28, 29 și 30 Martie.

Ordinul primaruluĭ poartă No. 206 din 26 Martie:—Reproduc acest ordin ca să vază D. ministru de interne ce soiŭ de sub-prefecțĭ numește:

Primăria Comuneĭ Celenĭ

1893 Martie 26

No. 206

D-luĭ Dobre Gheorghiță crâșmar din comuna Celenĭ.

Conform ordinuluĭ D luĭ sub-prefect local No. 891, vĕ învit ca în zilele de 28-29 și 30 Martie să țineți crâșma închisă, căcĭ la din contra vețĭ fi dat judecățiĭ.

(Iscăliți) Primarul și Notarul

După iscăliturĭ, urmează ștampila primărieĭ Celenĭ

Judece D. Lascar Catargiu ce juvaer de sub-prefect posedă județul Romanațĭ!

Judece senatorul Brătășanu ce juvaer de frate are!

Unde maĭ puĭ libertatea comerțuluĭ?

Unde maĭ puĭ patenta ce o plătește crâșmarul, în care nu i se limitează zilele de vînzare?

Toate aceste nu le pricepe, saŭ nu voește a le pricepe D. sub-prefect.

Nu le pricepe, dacă este **stupid!**

Nu voeşte a le pricepe, dacă este **hoț!**

A. V. B.

Ocuparea Bulgariei de Rusi

Citim în *L'Intransigeant* următoarea depeșă foarte gravă, a căreĭ rĕspundere i-o lăsăm și pe care o reproducem sub toată rezerva:

București, 6 Aprilie st. n.

Știrĭ primite în acelaș timp din Petersburg și din Sofia fac a se prevedea cu frică, într'un timp apropiat, evenimente neașteptate, a căror gravitate excepțională e lesne de înțeles.

Aceste evenimente atârnă de votul Adunăreĭ naționale Bulgare, convocată pentru a ratifica modificările aduse Constituțieĭ bulgare spre violarea privilegiilor imperscriptibile ale ortodoxeĭ.

Dacă marea Sobranie va ratifica această violațiune, protestarea Rusieĭ va izbucni de o dată prin ocuparea imediată a Bulgarieĭ de armata rusă.

Hotărîrea guvernuluĭ imperial a fost definitiv luată și mișcările de trupe s'au făcut deja spre punctele limitrofe ale fronțiereĭ bulgare, unde se va opera concentrarea lor peste cincĭ-spre-zece zile.

Vestea acestor lucrurĭ grave a produs în lumea noastră oficială o adevĕrată panică; ea a izbucnit ca o lovitură de trăsnet.

Tulburarile din Belgia

BRUXEL 2 Aprilie.—D. Woeste, fost ministru, eșind erĭ din Cameră a fost atacat pe stradă de maĭ mulțĭ indivizĭ. Unul din eĭ, care amenința pe trecătorĭ, a fost arestat

— 5000 de manifestanțĭ aŭ străbătut in timpul nopțeĭ străzile și aŭ sfărămat ferestrele maĭ multor cafenele și prăvăliĭ O întâlnire a avut loc cu poliția, care a făcut us de arme. Un agent de poliție și maĭ mulțĭ manifestanțĭ sunt grav rănițĭ Mulțimea a fost risipită de gardă civică.

S'aŭ operat maĭ multe arestărĭ, printre carĭ 3 șefĭ socialiștĭ, carĭ aŭ fost liberațĭ îndată ce s'a restabilit liniștea.

La Quarégnon 3000 de greviștĭ aŭ rîdicat baricade, jandarmiĭ aŭ tras asupra mulțimeĭ. Un jandarm a fost crud maltratat. Șase arestărĭ.

Aceste știrĭ nu sunt încă confirmate.

SCRISOARE DESCHISA

D-luĭ REDACTOR AL LUPTEI

Iașĭ, 31 Martie 1893

Primim din partea D-luĭ Sc. Pastia următoarea scrisoare cu rugămintea de a o publica:

Cetesc cu multă băgare de seamă cele ce scrieți în ziarul D-voastră și în deosebĭ articolele prin care vĕ ocupațĭ de chestiunea cea maĭ arzĕtoare, de chestiunea lucrătorilor cu brațele, precum sunt muncitoriĭ agricolĭ, lucrătoriĭ din fabricĭ, etc. și a cărora cauză o susținețĭ cu multă stăruință, căutând a proba că eĭ sunt exploatațĭ într'un mod ne omenos de posesoriĭ capitalurilor; susținênd că și munca fiind un capital, trebue ca și eĭ să participe la foloasele combinate ale eĭ cu acelea ale capitaluluĭ, s'aŭ precum o numițĭ Dv-tră prin No. 1966 din 28 Martie: *participare la beneficiĭ*.

Această chestiune după părerea mea, se împarte în două, în chestiune de principiŭ (teorie) și în chestiune de aplicațiune, (practică).

Ca chestiune de principiŭ este a se ști dacă-ĭ drept saŭ nu, că acel ce întrebuințează capitalul, inteligența s'aŭ orĭ ce alt capital al sĕŭ, pentru crearea uneĭ exploatărĭ, uneĭ fabricĭ, a uneĭ industriĭ saŭ a uneĭ alte activitățĭ, să facă a participa la beneficiĭ și pe lucrătoriĭ cu brațele, care învîrtește o roată la o mașină saŭ alt ceva. s'aŭ că trebue numaĭ a-ĭ plăti o dreaptă remunerare bănească, proporțională cu munca brațelor sale, de pildă: este a se ști dacă D-voastră ca proprietar al ziaruluĭ în care punețĭ capitalul, inteligența și activitatea D-voastră, sunteți dator să împărțițĭ cu colaboratoriĭ D-voastră și cu toțĭ lucrătoriĭ cu brațele, beneficiul net al ziaruluĭ, s'aŭ că trebue să-ĭ remunerațĭ cu un remunerar potrivit cu concursul ce eĭ vĕ daŭ? ceea ce după cât știŭ o și practicațĭ aceasta, fără să fi mers cu practic așa de departe ca cu teoria, care ca princip poate să aibă și ea excepțiunile sale, măcar pentru aceĭ ce aŭ generositatea de a le emite.

Această chestiune trăgând după sine o prea lungă desvoltare, care nu se poate face într'un ziar, care nu'ĭ poate deschide coloanele sale de cât pentru micĭ articole, de acea admit, cu cuvenitele reserve, cele ce susținețĭ, și trec la cea adoua chestiune, adică la chestiunea aplicăreĭ principiuluĭ enunțiat de Dv.; și care prin citatul numĕr al ziaruluĭ, o găsițĭ foarte ușoară de aplicat, întru atâta, că chiar și un copil de 10 anĭ o poate face, neavênd de cât a se servi de regulă de treĭ, pentru a vedea care este partea unuĭ arhitect, a unuĭ inginer etc., în venitul net al uneĭ exploatărĭ și altele.

N'am ce zice! sunteți foarte expeditiv la împărțirea lucruluĭ altu'a, însă scăpațĭ din vedere un lucru foarte esențial, acela că nu toate tovărășiile sunt de o natură așa de simplă de a se înjgheba, a se efectua lucrul într'o singură zi, și eare, saŭ în altă zi, a se împărți folosul, așa de exemplu precum ar fi acela unul care avênd o baltă de pește, în al doilea luntrele de pescar, un al treilea uneltele de pescuire și un al patrulea (înțeleg maĭ mulțĭ indivizĭ) brațele, fac o tovărășie pentru pescuirea bălțiĭ și sara vine copilul cel de zece anĭ, și prin regulă de treĭ împarte peștele, saŭ prețul luĭ, între toțĭ ceĭ de maĭ sus, în proporțiunea convenită de maĭ înainte între dînșiĭ, ținându-se însă seama chiar și atuncea ca nu cumva unul se iee peștele cel maĭ bun, dând celor alțĭ pe cel de o calitate maĭ proastă; și în lipsă de copil, care se le împarte pot se o facă aceasta chiar ceĭ interesațĭ, *puindu-șe grecește și împărțind peștiĭ și banĭ de pe pește* precum zice proverbul. Saŭ se aduce altă tovărășie, unde maĭ mulțĭ aŭ cât acesta, unde nu este nevoe a ne ținea seamă și de calitatea peștelui care poate se fie de maĭ multe felurĭ: se aducem de exemplu redactarea și editarea unuĭ ziar (bună oară *Lupta*), într'un numĕr determinat (4000 exemplare), cu'n preț fix (15 banĭ); se scoate ziarul se editează și se vinde, și cere, saŭ la săptămână vine copilul cel de zece anĭ (dacă nu se găsește nimenĭ la redacțiune să o facă aceasta) și numaĭ prin regula de treĭ, ca numaĭ prin cele patru operațiunĭ face socoteala numĕrulĭ exemplarelor vîndute, împarte fie-căruia partea sa din venitul net, conform alcătuireĭ avute, și iată trebuea sfîrșită

fără a da loc la nicĭ o gâlceavă, şi cu toate acestea, pre cât ştiŭ, D-voastră nu o practicaţĭ, şi nicĭ nu trebue să o practicaţĭ căcĭ lesne se poate întâmpla să fiţĭ avantajaţĭ saŭ să fiţĭ asupriţĭ, pentru că până acum nu s'a descoperit încă un intelectometru, care să dea adevĕratul grad al inteligenţeĭ omuluĭ, şi prin urmare adevĕratul preţ al capitaluluĭ ce'l puteţĭ aduce la masa tovărăşieĭ.

Dacă lucrurile s'ar petrece ast-fel de uşor, nimica maĭ simplu de cât formarea şi aplicarea asociaţiuneĭ între toţĭ ceĭ ce contribue la producerea unuĭ folos; dar din nenorocire din 100 de afacerĭ, care se înjgheabă, 99 sunt de o natură foarte complicată. şi nu pot fi resolvite. nu pot lua finit, de cât peste multe lunĭ, saŭ chiar peste mulţĭ anĭ, când numaĭ să-şi poate şti care în adevĕr este partea dreaptă a fie căruia asociat; ast-fel că cea maĭ mare parte din ceĭ ce aŭ participat la acele afacerĭ, şi maĭ ales lucrătorilor manualĭ — a cărora cauză D-voastră o apăraţĭ cu atâta generositate şi ardoare—nu le dă mâna să aştepte resultatul final nu anĭ, nu lunĭ, dar nicĭ chiar o sĕptămână întreagă, având trebuinţă ca la finele sĕptămâniĭ saŭ şi maĭ degrabă să fie plătiţĭ în numerar, ca să aibă cu ce trăi eĭ şi familiile lor, cu ce bea Duminica şi cu ce să se dreagă Lunĭ, negăsind furnisorĭ, carĭ să le facă credit, şi încă şi acela aliatoriŭ, până la finele afaceriĭ.

De exemplu un fabricant de postav în lipsă de comande este silit, ca să nu stea fabrica, şi prin urmare şi lucrătoriĭ, să confecţioneze pe comptul sĕŭ o câtime mare de postav, dar din felurite împrejurărĭ el nu'l poate vinde nu numaĭ până la finele sĕptămâniĭ, dar de multe orĭ nicĭ chiar până la finele anuluĭ, şi ast-fel este nevoit să'l pună în depozit, unde stă lunĭ, şi poate anĭ întregĭ pană ce'l vinde, de multe orĭ în pagubă, pe datorie, saŭ poate chiar că nu ia nimic. avênd a face cu o masă credală; întrebarea este la un asemenea caz (care se prezintă cel puţin de 90 la sută) cum se va face socoteală la finele sĕptămâniĭ de copilul cel de 10 anĭ, pentru partea proporţională cuvenită fiecăruia, neputându-se şti când se va vinde postavul, pentru a se pune în compt procentul capitaluluĭ închis, preţul ce s'a obţinut,—fiind de multe orĭ maĭ mic chiar de cât acel final la încheerea comptuluĭ sĕptămânal—; perdente ce ar fi putut resulta din falimente, etc. etc.? de sigur că pentru a ajunge la un rezultat imediat, precum se cere, vor trebui lăsate de o parte, adică vor trebui lăsate pe socoteala fabricantuluĭ, saŭ aceluĭ ce a avansat capitalul pentru producere, adică i se va lăsa pe spate eventualitatea tuturor perderilor şi a tuturor riscurilor care pot să'l ducă la o sigură ruină, pe când compartaşiĭ şi-aŭ luat partea lor în sunătoare şi aŭ şi consumat'o în linişte; ceea ce eŭ cred că D-voastră nu vreţĭ ca avantagind pe uniĭ, să asupriţĭ pe alţiĭ, şi aceasta cu atât maĭ mult cu cât asuprindu'ĭ astă-zĭ, asuprindu'ĭ mâine. eĭ vor ajunge a nu maĭ înjgheba nicĭ o afacere, nu numaĭ în interesul lor. şi în acela al economieĭ naţionale; dar nicĭ chiar în interesul protegiaţilor D-voastră, care ne maĭ avênd unde să'şĭ întrebuinţeze braţele şi să pretindă a participa la foloase tovărăşeştĭ, vor trebui să stea flămânzĭ cu braţele subţioară, ne putând obţine nicĭ chiar ceea ce D-voastră, cu ceĭ de o credinţă ca D-voastră, numiţĭ salar produs al exploatăriĭ infamuluĭ capital. — Cine va fi dar atuncea culpabil de această miserie? lăsăm să o spuneţĭ.

Vedeţĭ dar că nu este bine nicĭ serios să puneţĭ copiĭ de 10 anĭ ca să resolve chestiunĭ atât de gingaşe şi atât de complicate, ci din contra trebue când emiţĭ o idee saŭ o inportaţĭ, fie ea şi greşală, să veniţĭ cu studiĭ şi cu soluţiunĭ aprofundate, bazate pe principiile celeĭ maĭ perfecte dreptăţĭ, pentru toate părţile, şi totodată practice.

Dar veţĭ zice poate că acesta este minimul revendicărilor partiduluĭ desmoşteniţilor, până ce se va putea realiza marele proiect al împărţireĭ averilor, acela al naţionalizăriĭ fabricilor şi a tuturor uneltelor de lucru, care nu sunt de cât furturĭ din patrimoniul omenireĭ; şi că astfel acest minim în aşteptare trebue primit de bun, fără cârtire de deţinătoriĭ infamuluĭ capital, dacă nu vor să li se întîmple ceva maĭ rĕŭ. Tare bine! Dar atuncea spuneţi-o curat ca să o ştie lumea la ce să se aştepte. Spuneţĭ curat că socialismul, radicalismul, anarchismul de toate speciile, etc. etc. nu sunt de cât treptele aceluiaşĭ edificiu în vârful căruia stă nimicirea individualităţiĭ, cu toate ale eĭ drepturĭ consacrate de marea revoluţiune de la 1789, unde stă zicem un singur stăpîn, guvernul punênd la jug toată omenirea pentru a lucra împreună, şi spre a o desjuga şi a o pune la esle ca să se hrănească din produsul aceleĭ muncĭ, urmând ca aceasta să se repete în fie care zi până la sfîrşitul veacurilor, căutând prin aceasta să reabilităm eroica Spartă în contra barbareĭ Atene, care adora individualismul.

Dar ne veţĭ zice: vedem că sunteţĭ din aceĭ ce susţin pe jefuitoriĭ poporuluĭ, şi nu vĕ place soluţiunea dată de noĭ, care nu avem alt ideal de cât înflorirea luĭ, atuncea bine-voiţĭ, vĕ rugăm. până ce va veni timpul naţionalizăreĭ fabricelor şi altele, a da o soluţiune alta, care să uşureze soarta desmoşteniţilor.— Bucuros, vĕ vom da una cu totul simplă; eat'o: îndemnaţĭ şi lucraţĭ cu devotament de a face ca muncitoriĭ agricolĭ — vorbesc numaĭ de eĭ, pentru că nu avem încă muncitorĭ de fabricĭ — să se asocieze între dênşiĭ, într'un numĕr cât maĭ mare, şi în loc de a lăsa pe toate liftele streine să ia moşiile în arendă şi apoĭ să'ĭ exploateze pe dênşiĭ, să le ia eĭ singurĭ d'a dreptul de la ceĭce le posedă, şi cu braţele lor, cu vitele, cu uneltele ce aŭ, şi cu ceea-ce le maĭ prisoseşte din venitul pămĕntuluĭ lor rural, să muncească şi din produs plătind arende şi cele-alte cheltuelĭ, tot cel-alt venit să'l împartă între dênşiĭ prin copilul cel de zece anĭ, despre care vorbiţĭ D-voastră, şi atuncea nu vor maĭ fi exploatatorĭ şi exploataţĭ, ci din contra puţin câte puţin exploataţiĭ vor ajunge să devină şi eĭ înşuşĭ proprietarĭ de marĭ domeniĭ precum devin atâţia veneticĭ, carĭ venind în ţară numaĭ cu traista 'n băţ, îĭ vezĭ în curênd devenind milionarĭ; şi ast-fel le va trece poita de a se uita cu invidie şi duşmănie la cel ce are ceva, şi a asculta sfaturile perfide ale celor ce'ĭ îndeamnă de a hrăpi munca altuia, care pentru a o face bună de pradă i se dă felurĭ de felurĭ de numirĭ, carĭ maĭ de carĭ maĭ criminale; adică de a-ĭ pune pe o cale dreaptă şi onestă, în loc de a'ĭ îndemna să se năpustească asupra celor ce aŭ ceva, pentru că acel ceva este averea voastră, care a fost jefuită de ceĭ ce o deţin acum.

Şi fiind-că eram sigur că aveţĭ să ziceţĭ că aceasta este o soluţiune veche, foarte veche, (precum şi eŭ zic că ceea ce susţineţĭ D voastră sunt plagiaturĭ de la streinĭ), carĭ s'aŭ cercat în multe rândurĭ, dar n'aŭ reuşit. pentru că în tot d'auna s'aŭ găsit chiar dintre muncitorĭ asociaţĭ, indivizĭ carĭ să'ĭ exploateze, şi să facă să cază orĭ-ce combinaţiune bună, dovadă Ghermăneştiĭ Statuluĭ de la Fălciŭ şi alte proprietăţĭ; de aceea eŭ fără a aştepta să mi se facă această observaţiune, care în sine este adevĕrată, voiŭ rĕspunde de pe acum: dacă această soluţiune nu vĕ convine, pentru că aŭ să se găsească exploatatorĭ, chiar dintre muncitorĭ, carĭ să'ĭ desbrace maĭ rĕŭ poate de cât acum sunt desbrăcaţĭ, apoĭ cine asigură că atuncĭ când se vor naţionalisa fabricile şi moşiile, adică se vor da necondiţionat pe seama muncitorilor ca să le exploateze pe comptul lor, n'aŭ să se găsească şi atuncĭ, între dênşiĭ chiar, indivizĭ fără inimă şi fără suflet carĭ să-ĭ exploateze şi maĭ rĕŭ? Şi de sigur aŭ să se găsească, şi încă prea mulţĭ chiar dintre aceĭ ce actualmente le ia apărarea cu atâta ardoare desinteresată.

Fiind dar lucrul ast-fel, care este interesul de a se schimba o specie de exploatatorĭ pe o altă specie şi maĭ cumplită? Şi nu este maĭ bine de cât a se căuta o rĕsturnare aşa de radicală. a căreia aplicaţiune poate să aducă cumplite complicaţiunĭ. să se caute a se pune un frâŭ abuzurilor de orĭ-ce fel, cu care să se îndrepte un rĕŭ? de sigur că da! Şi cine va perde din toate acestea, nu vor fi de cât aceĭ ce vor cu orĭ-ce preţ a trece de reformatorĭ radicalĭ aĭ societăţeĭ, la a căreia constituire n'aŭ contribuit cu nimica, dar căreia îĭ datoresc totul, – însă culpa va fi a lor pentru că societatea nu este datoare a suferi ca acel care se va scula maĭ de dimineaţă să facă experienţe pe spinarea eĭ, fără ca experimentatoriĭ să fi cercat maĭ întâiŭ experienţele pe spinarea lor chiar.

Sunt încă multe de spus asupra celor ce susţineţĭ, dar sunt silit acum de o dată să mĕ opresc aicĭ.

Al D-voastre...

Sc. Pastia.

INFORMAŢIUNI

Două întrebărĭ:

1) Este saŭ nu adevĕrat că D. Take Ionescu, ministrul instrucţiuneĭ şi cultelor a primit 10 miĭ leĭ, de la evreul Grimberg din Iaşĭ, pentru a'l apăra într'un proces? Dacă a primit acei 10 miĭ leĭ, atuncĭ cum crede D. Take Ionescu că în calitate de ministru îl va putea apăra?

2) Este saŭ nu adevĕrat că D Al. Marghiloman ministrul justiţieĭ a ordonat procurorului din Iaşĭ care cercetează afacerea hoţiilor de la Sf. Spiridon. ca să se ocupe numaĭ de gestiunea anilor 1891—1892 şi apoĭ de o gestiune cu opt anĭ în urmă?

Nu crede oare D. Marghiloman că prin asemenea ordine ocroteşte hoţiile?

Facem aceste două întrebărĭ carĭ sunt de o gravitate escepţională şi care arată gradul cinsteĭ personale la miniştriĭ conservatorĭ.

Aşteptăm rĕspuns şi vom reveni.

Sĕptămână viitoare se va publica în *Monitorul Oficial* rezultatul concursuluĭ pedagogic ţinut la Iaşĭ pentru ocuparea catedrelor vacante de institutorĭ.

Concursul a avut loc astă toamnă.

Ţinem din isvor sigur câte-va detaliĭ importante asupra angajamentelor luate de D. P. Carp la Viena în privinţa încheieriĭ coventieĭ comerciale cu Austro-Ungaria.

Putem să spunem că comerţul nostru de rîmătorĭ şi de vite este complectamente sacrificat pe altarul comerţuluĭ similar galiţian şi unguresc.

In No. nostru de la 1 Aprilie, la *Informaţiunĭ* s'a publicat o notiţă în contra unuĭ Domn Konya, care a cerut împămêntenirea şi despre care se zice că ar fi ungur, cu sentimente ungureştĭ, probă nişte petrecerĭ ce s'ar fi dat sub preşidenţia D-sale la băile Tuşnad din Transilvania, petrecerĭ la care Românilor le era interzis să participe, etc.

In acea notiţă se pomeneşte şi de „nişte analize astăzĭ contestate de chimiştiĭ ţĕreĭ,"—aşa în cât s'ar putea crede că e vorba de D. Dr. S. Konya, chimist şi farmacist din Iaşĭ.

Pentru ca asemenea bănuelĭ să nu existe, facem lămurirea că notiţa de care e vorba nu priveşte pe D. Dr. S. Konya, care nicĭ n'a presentat vre-o petiţie prin care să ceară împămêntenirea, pentru bunul motiv că D sa e cetăţean român, ba chiar membru în consiliul comunal de Iaşĭ.

D. St. C. Michăilescu, inspectorul învĕţămîntuluĭ primar şi normal, aflându-se la Constanţa pentru a petrece sĕrbĕtorile Paşteluĭ, comisiunea pentru examinarea candidaţilor pentru obţinerea titluluĭ de institutorĭ, al căreĭ preşedinte este. a trebuit să amâne examinarea candidaţilor cu 36 ore. Aceasta din cauză că timpul fiind rĕŭ, D. Michăilescu n'a putut sosi de cât Joĭ în Capitală, şi după prânz a fost reţinut la Ministrul Iistrucţiuneĭ publice şi al Cultelor, de D. Ministru, care a presidat consiliul inspectoral pentru darea de autorisaţiunĭ de deschidere şi înfiinţare la maĭ multe institute private.

Examinarea candidaţilor a reînceput ierĭ Vinerĭ la orele 8 a. m. şi va continua în toate zilele, în localul şcoaleĭ normale de învĕţătură al societăţeĭ pentru învĕţătura poporuluĭ Român (curtea Bisericeĭ Sf. Ecaterina) de la 8—12 şi de la 2—4, conform Invitaţiunilor făcute candidaţilor.

Ministrul instrucţieĭ a însărcinat pe D. Meissner, inspector al învĕţămîntuluĭ primar, cu recepţiunea mobilierelor comandate pentru şcolile urbane primare.

D. Meissner pleacă sĕptĕmâna viitoare pentru recepţiunea mobilierelor în diferite oraş.

D. inspector al învĕţămîntuluĭ primar, I. V. Praja, pleacă Lunĭ să inspecteze şcolile primare din Dolj şi să facă o anchetă în acest judeţ.

Astă seară se va ţine la clubul muncitorilor o întrunire publică la care vor asista şi delegaţiĭ congresuluĭ.

Vor lua cuvîntul D-niĭ I. Nădejde, V. G. Morţun, Gherea, C. Mille, Al. Radovicĭ şi alţiĭ.

D. Al. Pencovicĭ va face zilele acestea o inspecţiune tutulor autorităţilor administrative din judeţul Romanaţĭ, în urma plângereĭ făcută în Cameră de D. P. Brătăşanu D-luĭ Lascar Catargiu, iar D. I. N Iancovescu va face de asemenea o inspecţiune în judeţul Doljiŭ.

D. Take Ionescu va vorbi din partea guvernuluĭ pentru a susţine proiectul pentru maximul taxelor comunale.

Primăria Capitaleĭ nicĭ n'a întocmit budget pentru exerciţiul 1893—1894 aşa că continuă tot cu vechiul budget.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 2 Aprilie.—Curtea cu juraţĭ şĭ-a dat sentinţa în afacerea explosiuniĭ din restaurantul Very. Francis şi femeia Delange aŭ fost achitaţĭ. Bricon a fost condamnat la 20 de anĭ muncă silnică.

LONDRA 2 Aprilie.—Camera comunelor a continuat adoua citire a biluluĭ de Home rule.

D. John Redmond a declarat că el şi partisaniĭ luĭ primesc în mod sincer proiectul sperând că tristul capitol al supremaţieĭ engleze şi al resistenţeĭ irlandeze se va termina îndată ce legea va intra în vigoare.

EMILE ZOLA

LA FAUTE DE L'ABBE MOURET

Intre coteţe

I

— Eĭ! le auzĭ? zise Désirée frate-sĕŭ, încă din uşa sofragerieĭ.

Insă, după ce îl făcuse să intre, închizênd la loc bariera după dînşiĭ, ea fu asaltată cu atâta furie, în cât maĭ nu se zărea.

Raţele şi gîştele, clămpănind din ciocurĭ, o trăgeaŭ de fuste; găinele gălăgioase îĭ sărea pe mâinĭ pe care le ciupeaŭ din toate puterile, epuriĭ de casă i-se hăgaŭ printre picioare, făcênd nişte salturĭ care-ĭ urcaŭ până pe la genunchĭ; pe când cele treĭ pisicĭ îĭ săreaŭ pe umerĭ, iar capra behăia, în fundul grajduluĭ, fiindcă nu putea să vie şi ea.

— Fugiţĭ încolo, dobitoacelor! striga ea, cu rîsul eĭ frumos resunător, gâdilită de penele, de labele, ciocurile care o atingeaŭ.

Şi nu făcea nimic spre a se descotorosi. Cum spunea ea însăşi, s'ar fi lăsat s'o mănînce, aşa îĭ eraŭ de dulcĭ toate astea, de a simţi atâta viaţă năvălind asupră-ĭ şi aducêndu-ĭ o căldură de puf. In sfîrşit, un singur cotoiŭ se încăpăţînă a-ĭ remânea în spate.

— Acesta-ĭ Mumu, zise ea. Are nişte ghiare ca de catifea.

Apoĭ, cu mândrie, arătênd frate sĕŭ coteţele, adăogă:

— Vezĭ cât e de curat!

Coteţele, într'adevĕr, eraŭ măturate, spălate, răzăluite. Dar din apele murdare mişcate, din culcuşurile întoarse cu ţăpoiul, ieşea o putoare de vite, aşa de nesuferită, în cât popa Mouret se simţi înecat. Gunoiul se înălţa lângă zidul cimitiruluĭ formând o grămadă enormă care fumega.

— Eĭ, ce grămadă! începu iar Désirée, ducênd pe frate sĕŭ în mijlocul fumuluĭ acru. L'am pus tot acolo, nu m'a ajutat nimenĭ. . . Aide, nu-ĭ murdar. Asta curăţă. Ia te uită la braţele mele.

Işĭ întindea braţele, pe care le băgase într'un uluc cu apă, nişte braţe marĭ, admirabil de rotunde, crescute ca nişte trandafirĭ albĭ şi groşĭ, în gunoiul ăsta.

— Da, da, îngână popa, aĭ muncit din greŭ. Acuma-ĭ tare frumos.

Se îndrepta spre barieră; dar soră-sa îl opri.

— Aşteaptă puţin! Aĭ să vezĭ toate. Nicĭ nu-ţĭ închipuĭ...

Il tîrî sub hambar, dinaintea coteţelor iepurilor.

— Sunt puişorĭ în toate despărţiturile, zise ea, bătând în palme de bucurie.

Atuncĭ, îĭ dădu pe larg, deslușirĭ despre dînşiĭ. Trebui să se plece, să-şĭ bage nasul printre nuele, pe când ea îĭ dădea tot felul de amănunte. Mamele, cu urechile marĭ şi ciulite, îĭ priveaŭ chiorîş, gâfâind, înţepenite de frică.

Apoĭ, într'o despărţitură, era o gaură de pĕr, în fundul căreia gongănea o grămăgioară vieţuitoare, o bucată negricioasă, o bucată nedesluşită, care resufla din greŭ, ca un singur trup. Alăturea, puişoriĭ se încercaŭ pe marginea găureĭ, avênd nişte capete enorme.

Maĭ departe, eraŭ deja voinicĭ, semănaŭ cu nişte guzganĭ tinerĭ, ciugulind, sărind, cu spatele în aer, pătat de capĕtul alb al cozeĭ. Aceştia aveaŭ drăgălăşiĭ de copilaşĭ, înconjurând la galop despărţiturile, ceĭ albĭ cu ochiĭ ca nişte. rubine spălăcite, ceĭ negri cu ochiĭ strălucitorĭ ca nişte nasturĭ de jeurĭ.

Şi câte odată îĭ apuca câte o groază nespusă, arătându-şĭ în fugă, la fie-care salt, lăbuţele lor înroşite de urină. Şi se strîngeaŭ într'o singură grămadă, aşa de înghesuiţĭ în cât nu li se maĭ vedeaŭ capetele.

— Tu îĭ sperii, zicea Désirée. Pe mine mĕ cunosc foarte bine.

Iĭ striga, scotea de prin buzunare vr'o coajă de pâine. Iepuraşiĭ se linişteaŭ, veneaŭ unul câte unul, de-a curmezişul, cu nasul increţit, ridicându-se în picioare lângă zăbrele.

Iar ea îĭ lăsa acolo, o clipă, ca să arate frate-sĕŭ puful lor trandafiriŭ de pe pântece. Apoĭ, dădea coaja de pâine celuĭ maĭ îndrăzneţ.

Atuncĭ, toată banda alerga, unul după altul, se înghesuia, fără să se bată; câte o dată muşcaŭ dintr'aceeaşĭ bucăţică treĭ puişorĭ; alţiĭ fugeaŭ, se întorceaŭ spre zid, ca să mănânce în tihnă; pe când mamele, în fund, gâfâiaŭ mereŭ, neîncrezĕtoare, refurând cojile.

— Ah! mâncăcioşiĭ! strigă Dézirée, ar mânca aşa până mâine dimineaţă!... Noaptea, numaĭ să-ĭ auzi ronţăind frunzele care le-aŭ rĕmas.

E. V.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĔRUL*

No. 19.

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea întâia

III

— Acuma, lasă-mĕ. Aştept încă pe Verelli şi pe Griffon.

— Verelli, spionul, Griffon, omul banilor, lacheul slugarnic, gândea Regina ieşind din odae. Şi totuşĭ, cu astfel de oamenĭ îĭ place Regeluĭ să se înconjure. Intr'o zi, când intra în odaea soţuluĭ sĕŭ, surprinse pe Griffon sărutându-ĭ slugarnic mâna şi, de atuncĭ, se desgustase de dênsul. Verelli avea ca funcţiune specială—ea o ştia—de a culege toate palavrele din palat şi din oraş şi de a le raporta, înflorite, Regeluĭ, care le înscria în *jurnalul* sĕŭ.

Şi dacă ar fi putut să rĕmâe nevĕzută în cabinetul Regeluĭ, ar fi auzit pe *eroul de la Varna* sfîrşindu-şĭ raportul zilnic, povestind relaţiile suspecte pe care le intreţinea D-ra Irina Marca cu colonelul Andriano, om însurat.

— Eştĭ sigur? întreba Regele roşind cu nevinovăţie.

— Cu desăvêrşire, Sire, pe cinstea mea, că e aşa cum zic. (Generalul avea o uşurinţă ciudată de a se jura pe cinste).

— Atuncĭ, zise suveranul după cât-va timp de gândire, trebue să previĭ cu dibăcie pe D-ra Marca să bage de seamă. Pentru moment, nu pot nimica; unchiŭ-sĕŭ e ministru şi foarte influent la Cameră...

..... In camera Aneĭ Buvitz, D na Raab aştepta. Era singură şi, pentru a omorî vremea examina numeroasele fotografiĭ ale Regineĭ, care împodobeaŭ păreţiĭ, uşele, biuroul, marĭ, micĭ, în picioare, bust, patrate, ovale, unele încadrate, altele rezemate numaĭ de vr'un obiect şi, zîmbind rĕutăcios, gândea: „Mania aceasta a M. Sale de a se fotografia e un semn de nebunie." Vêntul, care ridica perdelele lăsate, aducea frînturĭ de fanfară militară. „Se schimbă garda, îşĭ zise D-na Raab, e deja ameazĭ. Imĭ pierd de geaba vremea aicĭ; Regina nu va maĭ veni."

Adesea ea se aşeza aşa la prietina sa Buvitz, neîndrăznind să se prezinte în toate zilele, pe faţă, la Regina.

Aceasta, care intra adesea pe neaşteptate la cameristă, a căreĭ odae rĕspundea în cabinetul sĕŭ de toaletă, o găsea acolo şi, bucuroasă, o lua la dênsa. Astă-zĭ Aneta nu era acasă, se dusese la *institul Magda*, după cum spusese servitoarea, şi D-na Raab intrase totuşĭ, zicênd că o va aştepta. Sătulă de aşteptare, era să plece, când un zgomot de glasurĭ o opri în loc. Recunoscu vocea Regineĭ şi întonaţia şuerătoare a principeseĭ de Waldstett.

Atentă, ea se apropiă de uşă şi ascultă. Fără îndoială, între mamă şi fiică era o discuţie şi ele se retrăseseră în cabinetul de toaletă, maĭ izolat, maĭ la adăpostul urechilor indiscrete, căcĭ fără ca tonul să se rîdice, frazele se urmaŭ ca nişte plesniturĭ de biciŭ, cuvintele se ciocneaŭ cu nervozitate

— Da, repeta cu asprime principesa, facĭ rĕŭ că te scolĭ aşa de dimineaţă şi pentru ce? Pentru a compune! Frumoasă ocupaţie, într'adevĕr, şi care o să te ducă departe! Eŭ socot ca un adevĕrat blestem al ceruluĭ talentul tĕŭ. O principesă nu trebue să se ocupe ea singură de literatură saŭ de muzică. Poate să protejeze artele, dar e nedemn de dênsa ca să le practice!

— Dar, mamă.. rĕspundea Regina.

— Eştĭ pe cale greşită, urma neîmpăcată principesa. Şi nu cred că eŭ singură sunt de părerea asta. Lara, Agata Raab, contele de Deloff, toţĭ aceia carĭ se interesează de tine împărtăşesc părerea mea. Tu nu te ocupĭ de loc de afacerile tale! Uite ce morman de scrisorĭ nedeschise aĭ pe masă!

— Dacă aĭ şti cât de fără însemnătate sunt! De altfel, petiţiile sunt citite în toate zilele şi îndată satisfăcute.

— Nu, tu nu 'ţĭ ieĭ în serios sarcina. Nu ştiĭ ce este datoria. Şi numaĭ D-zeŭ ştie cât de fierbinţĭ sunt rugile mele ca să te povăţuiască. De câte orĭ ţi-am spus: Ce 'mĭ sunt bune intenţiile tale cele bune? Trebue să facĭ, nu să vreĭ...

— Şi cu toate acestea, şopti Regina aşa de încet în cât D-na Raab abia putu să auză, eŭ fac tot ce 'mĭ stă în putinţă. Cine însă îmĭ dă dreptate?..

— Crede-mĕ, repetă principesa, lasă încolo ideile tale de artă.

— Nu voiŭ lăsa nicĭ o dată nicĭ pe prieteniĭ meĭ, nicĭ ideile mele, rĕspunse Regina.

— Trebue câte o dată, copila mea, să 'ţĭ părăseştĭ prieteniĭ, când îţĭ sunt dăunătorĭ şi tot astfel e cu ideile. Veĭ înţelege asta maĭ târziŭ şi veĭ fi în pagubă. Aĭ întemeiat o şcoală de copiĭ, un azil, un orfelinat, asta n'ajunge, acuma să creezĭ o instituţie de diaconese. ca cea din Waldstet.

— Diaconese? Regina începu să rîdă. Dar cine s'ar uita la ele? Ar avea de ce rîde lumea. Şi apoĭ, de unde banĭ? Ştiĭ bine că n'am.

— Banĭ? întrebă principesa uimită. Dar în Germania, noĭ, principesele, nu dăm baniĭ noştri, ne dăm numaĭ numele.

— Aicĭ, zise rece Regina, o Suverană trebue să fie bogată şi i se cere numaĭ sprijinul material.

— George nu e mulţumit de tine, urmă după o clipă principesa, care, fără doară, urmărea un ţel în convorbirea asta. Chipul luĭ de a se purta cu tine mi-a dovedit-o.

— Plânsu-s'a George către tine? întrebă Magda cu glas apăsat.

— Nu, dar l'am studiat. De sigur că te-ar dori altfel, maĭ femee...

Agata Raab simţi o oare care sfială în glasul principeseĭ.

— Maĭ femee? Cum asta? întrebă de o dată Magda.

— Cum să 'ţĭ spun? Căsnicia voastră nu e firească... Să te scolĭ la treĭ ceasurĭ de noapte! Nu te gândeştĭ că trebue cu orĭ ce chip să fiĭ mamă? Că ar putea să se întâmple un divorţ?

Fie care silabă era limpede accentuată.

Regina se porni pe un rîs zgomotos.

Va urma.

DIFERITE STIRI

DIN ŢARA

S'a acordat D-neĭ Sarah Bernhardt medalia *Bene-Merenti* cl. I pentru merite artistice.

In privinţa construcţieĭ palatuluĭ administrativ din Craiova s'a ordonat o anchetă, D. arhitect Săvulescu a plecat erĭ acolo.

La licitaţia ţinută septămâna trecută la ministerul lucrărilor publice, construcţia zidărieĭ şi podeţelor din lotul IV de pe linia Feteştĭ-Cernavoda s'a adjudecat asupra caseĭ Veneta de Padova.

Această lucrare se urcă la suma de 1.039.654 leĭ.

Direcţia poştelor ne înştiinţează că poşta din Dobrogea, a perdut coincidenţa trenuluĭ pentru Bucureştĭ din causă că trenul de Constanta a sosit în C. Voda cu o întârziere de 4 ore.

DIN STREINATATE

Prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ şi mama sa prinţesa Clementina aŭ sosit la 14 Aprilie dimineaţa la Florenţa.

Prinţul apoĭ s'a dus la vila Pianore de unde s'a întors în Florenţa. El se va întoarce probabil mâine la vila Pianore unde va sta până la căsătoria sa care e fixată pentru 20 Aprilie.

Escadra franceză compusă din 8 cuirasate şi din 15 încrucişătorĭ a sosit în Alexandria unde va sta o săptămână.

„Agenţia Reuter" anunţă cu această ocasiune că presa egipteană ostilă Anglieĭ, salută sosirea escadreĭ franceze, căria îĭ atribuie o importanţă oare-care.

In urma svonuluĭ despre un omor ritual comis în Kolin (Bohemia) de ovreĭ, svon care s'a rĕspândit cu ocaziunea sinucideriĭ uneĭ servitoare, s'aŭ comis excese alaltăerĭ în contra ovreĭlor, aruncându-se asupra lor pietre. Poliţia a risipit mulţimea. 18 arestărĭ aŭ fost operate. S'a cerut asistenţa militară. Cu toate că fierberea continuă, desordinele par a nu se maĭ reînoi.

File rupte din Album

Cel întêiŭ pas spre bine este a nu face rĕŭ.

I. I. Rousseau.

Viaţa cea maĭ dulce este plină de amărăciunĭ; imortalitatea singură ne poate mângâea.

Bossuet.

A spune şi a vorbi nu sunt sinonime: Mulţĭ spun pentru a vorbi, puţinĭ vorbesc pentru a spune.

Grimm.

Lenea umblă aşa de încet în cât sărăcĭa lesne o ajunge.

Franklin.

Un ultim cuvênt

Un astrolog vĕzênd pe ducele de Milan (Ioan Galéas), îĭ spuse:

— *Regulează-ţĭ afacerile, căcĭ nu maĭ aĭ mult de trăit.*

— *De unde o ştiĭ?* îl întrebă ducele.

— *Am cetit în stele*, rĕspunde astrologul.

— *Dar tu cât veĭ trăi?*

— *Steaua mea îmĭ promite o viaţă lungă.*

— *Pentru ca să nu te maĭ încrezĭ în steaua ta* — rĕspunde ducele — *aĭ să morĭ imediat.*

Şi ducele de Milan ordonă să spânzure îndată pe astrologul.

Crima din Piatra-N.

La via Sculy, situată pe linia apuseană a munteluĭ Petricica, în mahalaua Mărăţeĭ, s'a făptuit în ziua de 26 Martie a. c. o crimă oribilă.

Iată detaliile:

Via Sculy e lăsată de maĭ mulţĭ anĭ sub paza unuĭ grec cu numele *Iancu Costopol*. Obiceiurile şi apucăturile murdare şi imorale ale acestuĭ individ sunt cunoscute de toţĭ orăşeniĭ; neavênd nicĭ o ocupaţie, el se distra atrăgênd în cursă fetele sărace minore, tocmindu-le servitoare, şi după cât-va timp, sub diferite promisiunĭ şi ameninţărĭ, le siluia şi apoĭ le isgonea şi lua altele. Prima din victimele sale cunoscute de orăşenĭ, era o fată cu numele Mariţa Cantoreanu, pe care o smomise la vêrsta de 14 anĭ şi apoĭ o isgoni fiind grea, fără a-ĭ da vre-un ban, ba încă a avut grija de a pune pe rêndaşul sĕŭ să siluiască şi el pe copilă, spre a scăpa ast-fel de orĭ ce rĕspundere faţă cu părinţiĭ eĭ. Dupĕ această nenorocită veni rândul alteia cu numele *Lucreţia*, în vêrstă de 13-14 anĭ, fată ce fusese crescută de suflet de moaşa comunală, din comuna Bodeştĭ, şi pe aceasta o depărtă după 2 lunĭ de zile. A treia în rêndul cunoscutelor nenorocite fu fata *Sultana*, care şi ea fu isgonită, după ce rămase însărcinată.

Apoĭ odiosul criminal aduse iar pe Mariţa Cantoreanu, care în timpul din urmă era angajată ca mancă (doică) la bancherul Iosef Weinrauch din Piatra. In curênd însă isbuti să atragă o fetiţă de 12 anĭ, pe care o ţinea să-ĭ facă educaţia, şi de acum înainte veniră zile amare pentru biata Mariţa căcĭ fu dese orĭ maltratată în modul cel maĭ barbar şi ameninţată chiar cu moartea.

In ziua de 26 Martie c. (ziua comiterei crimeĭ) veni la vie fata Sultana, vroind se vorbească cu Costopol; acesta era într'o discuţie vie cu Mariţa şi când o vĕzu pe Sultana o trimise în vie. De abia făcu câţi-va paşĭ şi ea auzi o detunătură. Intorcându-se în casă o găsi pe Mariţa scaldată în sânge, iar Costopol, care cu câte-va momente înainte fusese lîngă ea, dispăruse.

Sultana fiind întrebată, de ceĭ alarmaţĭ de detunătură, declară că la sosirea eĭ înainte de a intra în casă auzise pe Costopol strigând *am să te împuşc* şi intrând în casă îl găsise cu revolverul în mână, dar ştiind că grecul la fie care două vorbe zicea *te impuşc* nu-ĭ dăduse nicĭ o atenţie.

Autorităţile alarmate venind se facă cercetărĭ nu maĭ găsiră pe Sultana iar Costopol declară că Mariţa fiind nebună s'a împuşcat singură.

Ne mirăm cum reprezentanţiĭ autorităţilor, de carĭ nu ne îndoim, că pot să fie serioşĭ, s'aŭ putut încrede în vorbele acestuĭ criminal.

Faptele sale din trecut, reputaţia sa şi dispariţiunea Sultaneĭ sunt bănuitoare, dacă nu asigurătoare că Mariţa a fost împuşcată de dênsul. Odată publicul alarmat o cercetare maĭ minuţioasă e recerută.

Noĭ putem afirma cu siguranţă că criminalul e liber, şi autorităţile nu fac nicĭ un demers.

ULTIME INFORMATIUNI

DIN CRAIOVA

Aflăm, din sorginte pozitivă, că toţĭ cetăţeniĭ calafetenĭ sunt indignaţĭ şi revoltaţĭ contra deputaţilor judeţuluĭ Dolj, pentru nepăsarea lor, în chestiunea construcţieĭ linieĭ ferate Craiova-Calafat.

Intr'o întrunire intimă s'a luat hotărîrea de a chema la Calafat pe deputaţiĭ guvernamentalĭ şi din opoziţie, ca să dee socoteală de modul cum îşĭ îndeplinesc mandatul, şi pentru a forţa pe aceĭ carĭ aŭ minţit alegĕtorilor lor să demisioneze.

La ferestrele sàleĭ, pe care a fugit altă dată D. Take Ionescu, s'aŭ pus drugĭ de fer, precauţiune utilă pentru această ocaziune.

Linia Craiova Calafat s'a votat în **1883** *de liberalĭ şi nicĭ până la* **1896** *nu se va termina, de şi nu are de cât* **80 chilometre.**

Congresul socialist român

Şedinţele de erĭ aŭ fost presidate de D. A. G. Radovicĭ.

Punctul la ordinea de zi a fost organizarea partiduluĭ.

S'a dat citire unuĭ proiect de statut privitor la cestiunea organizăreĭ partiduluĭ şi care s'a aprobat cu foarte micĭ modificărĭ.

Prin acest statut partidul ia titlul de *Partidul social-democrat al muncitorilor din România* şi e condus de un comitet general alcătuit din cincĭ persoane, care conduce toate afacerile partiduluĭ, care hotărăşte candidaturile pentru alegerile legislative, care administrează fondurile partiduluĭ, supraveghiază publicaţiunile, etc. etc.

Alegerea comitetuluĭ general se va fase în şedinţa de azĭ.

După aprobarea statutuluĭ s'a trecut la punctul: atitudinea partiduluĭ faţă cu celel'alte partide.

Discuţiunea acestuĭ punct a urmat până la orele 6 seara. Continuarea discuţiuneĭ s'a amânat pe azĭ.

Apoĭ s'a prelungit şedinţa până la orele 7 jum. şi s'a luat în discuţiune cestiunea manifestaţiuneĭ de 1 iŭ Mai.

Congresul a hotărît ca această manifestaţiune să se facă în ziua de 18 Aprilie. Cluburile din oraşele în care nu se va putea organiza manifestaţiunea, să trimită delegaţĭ la Bucureştĭ.

Lovitura de stat din Serbia

Prin cercurile diplomatice din capitală se discută cu multă animaţie ultimele evenimente din Serbia.

Intrebând pe un tînĕr diplomat, în mĕsură de a fi în curentul tutulor intrigilor şi combinaţiilor ce se fac prin culisele diplomatice, el ne-a declarat, că lovitura de stat din Serbia a fost hotărîtă numaĭ cu două zile înainte.

Ministerul de externe din Petersburg, avizat de prinţul Lobanow, ambasador în Viena, că la Curtea vieneză s'a hotărît în principiŭ, ca la prima izbucnire a rĕsboiuluĭ civil în Serbia, armata austro-ungară să intre în Serbia sub pretext de a înăbuşi rĕscoala,—guvernul rusesc s'a pus imediat în raport cu Dr. Dokicĭ, profesorul tînĕruluĭ Rege Alexandru, cu generalul Leşianin, cu Paşicĭ şi cu regina Natalia şi după un viŭ schimb de depeşĭ, în timp de două zile, s'a aranjat lovitura de stat.

Această lovitură a fost anume făcută pentru a paraliza acţiunea ce era să întreprinză Austro-Ungaria în regatul sĕrb.

* * *

Lovitura de stat din Serbia a avut o influenţă simţitoare asupra burselor celor maĭ principale. Ast-fel, toate obligaţiunile şi rentele sêrbeştĭ aŭ scăzut cu 3—4 la sută. Valoarea auruluĭ faţă de hârtiile sêrbeştĭ s'a urcat la Berlin, Viena şi Budapesta cu 11 la sută.

Toate rentele şi acţiunile ruseştĭ aŭ scăzut la Viena, Berlin şi Londra cu 3—4 la sută. Renta română s'a urcat la bursa din Paris. Acţiunile române aŭ scăzut în prima zi la Berlin şi Viena; aseară însă, D. Zerlendi a primit din Berlin o telegramă cu următorul cuprins laconic: *Ruhig*, adică *linişte*; ceea-ce însemnează că rentele şi acţiunile române se menţin iarăşĭ ferm.

Tînĕrul A. I. Anastasiu, proprietar în Calafat, a inventat o armă cu repetiţie superioară tuturor armelor cu repetiţie inventate până astă-zĭ.

Arma are 12 focurĭ şi se încarcă în două mişcărĭ. Ministrul de rezbel, căruia i se va prezenta în curînd această armă, va rĕmânea surprins de ingeniositatea acesteĭ invenţiunĭ.

Inventatorul însu-şĭ va prezenta această armă tuturor redacţiunilor în cursul acesteĭ lunĭ.

Aşteptăm, pentru a avea plăcere de a felicita, în modul cel maĭ călduros, pe compatriotul nostru, pentru invenţiunea sa.

Joĭ la orele cincĭ după amiazĭ D. Stuart Cumberland a dat la palat o şedinţă antispiritistă.

D-sa a uimit pe asistenţĭ prin minunatele sale experienţe de citirea gîndurilor.

Cu această ocaziune, colonelul Robescu, şeful caseĭ civile a prinţuluĭ Ferdinand, a încercat să facă pe şiretul faţă cu D. Cumberland şi n'a reuşit de cât să se păcălească singur.

D. Carnot, preşedintele republiceĭ franceze, a cerut prin telegraf să i-se trimeată imediat una mie de buteliĭ din vinul roş de Nicoreştĭ din via D-luĭ Kostinescu, numită Piscul Corbuluĭ.

Ultime Telegrame

BELGRAD, 2 Aprilie.—*Radicaliĭ şi progresiştiĭ aclamă pe Regele. Autorităţile din toată ţara şi trupele aŭ depus jurămînt Nicĭ un incident.*

Regenţiĭ şi miniştriĭ arestaţĭ aŭ fost puşĭ în libertate.

Oraşul e împodobit. Se prepară iluminaţiĭ.

Regele a făcut o plimbare în trăsură. Mulţimea l'a aclamat.

La 12, Regenţiĭ Risticĭ şi Belimarkovicĭ aŭ fost transportaţĭ de la Konak, unde fuseseră arestaţĭ, la casele lor, înaintea cărora eraŭ trupele postate.

Foştiĭ miniştri aŭ fost de asemenea conduşĭ la casele lor.

Ziarul Oficial *publică ukazul de disolvare a Skupştineĭ. Nişte alegerĭ vor avea loc la 15 Mai stil vechiŭ şi Camera se va întruni la 1 Iunie.*

Regele însoţit de colonelul Koka Milanovicĭ s'a dus în noaptea din urmă în căzărmĭ unde a vorbit trupelor. Acestea l'aŭ aclamat; ofiţeriĭ l'aŭ primit cu entuziasm.

Colonelul Koka Milanovicĭ este noul comandant al oraşuluĭ Belgrad.

Regenţiĭ şi miniştriĭ fuseseră invitaţĭ să prânzească la Konak. Tocmaĭ după ce aŭ isprăvit masa, aŭ aflat că sunt prisonierĭ. Regenţiĭ aŭ iscălit cu esitare documentul ce le-a presentat Regele.

BELGRAD, 2 Aprilie. — O mulţime enormă a străbătut străzile cu drapele aclamând pe Regele, ea s'a dus înaintea Konakuluĭ. Regele a apărut pe balcon pentru a mulţămi. El a zis că vrea să protegeză libertatea poporuluĭ. El a sfîrşit strigând: Trăiască poporul Sêrb.

S'aŭ făcut de asemenea marĭ ovaţiunĭ înaintea biourilor nouilor miniştri şi dinaintea caseĭ D-luĭ Garaschanin. Mulţimea s'a dus în urmă dinaintea caselor D-luĭ Avakumovici şi a Mitropolituluĭ Mihail unde a fluerat şi a proferat strigăte.

Studenţiĭ asociaţiunile şi corporaţiunile aŭ străbătut oraşul aclamând pe Regele şi pe noiĭ miniştri.

Din toată ţara sosesc telegrame de credinţă. In nicĭ o parte ordinea n'a fost turburată.

Guvernul este ferm decis a combate pretutindenĭ excesele în contra liberalilor.

Populaţiunea prepară o iluminaţie strălucită pentru astă-seară.

ST. PETERSBURG 2 Aprilie.—Impĕratul şi Impĕrăteasa aŭ primit ĭerĭ la Livadia pe Regina Natalia, pe care aŭ invitat-o la masă.

VIENA, 2 Aprilie. — *Allgemeine Zeitung* zice că ministrul Serbieĭ D. Simicĭ, a declarat reporteruluĭ sĕŭ că Contele Kalnoky a zis, când a primit comunicaţiunea oficială despre ultimele evenimente, că Austro-Ungaria va avea pentru Serbia în nouă sa situaţiune aceaşĭ buna-voinţă ca şi în trecut.

Noua Presă Liberă atribue evenimentele din Serbia Regeluĭ Milan. Ea declară că această revoluţie de sus este maĭ puţin de temut de cât revoluţiunea de jos ce se prepara.

PARIS, 2 Aprilie.—Ziarele apreciază în mod favorabil evenimentele din Serbia.

Le Temps zice că Regele a scăpat Serbia, poate, de vr'un rezboiŭ civil.

Maĭ multe ziare cred că evenimentele aŭ fost inspirate de către Regele Milan.

BERLIN, 2 Aprilie.—*Tageblatt* zice că schimbarea de decor în Serbia a făcut să recunoască că o mână fermă este în joc.

Naţional Zeitung găseşte că intervenţia Regeluĭ era expedientul cel maĭ natural la care s'a putut recurge.

Gazeta de Voss zice că Regele a îndeplinit un act îndrăsneţ, fericit pentru liniştea Serbieĭ.

Turburările din Belgia

GAND, 2 Aprilie. — O mulţime de greviştĭ aŭ stăbătut oraşul cu steagurĭ roşiĭ şi cu diferite placarde. Vr'o 1.000 dintre eĭ aŭ încercat să intre în prăvăliĭ pentru a împedica pe lucrătoriĭ de la muncă, poliţia i-a respins.

In Borinage sunt azĭ 16.000 de lucrătorĭ în grevă.

BRUXEL, 2 Aprilie.—Un comisar însoţit de vr'o 20 de agenţĭ a voit să facă o perchiziţie la *Casa Poporuluĭ* D. Volders a împedicat pe comisar de a intra. Mulţimea a atacat pe agenţĭ. Maĭ mulţĭ agenţĭ şi maĭ multe persoane ale mulţimeĭ aŭ fost rănitĭ.

PETRECERI INTIME

No. 26. Şaradă.

Compusă de Un XENAMORISIT

Prima nu poate să fie
De cât în geometrie,
Partea doua îns'aplicĭ
La vrăbiĭ saŭ rândunicĭ.

Tot cuvêntul bată'l focul
E la modă prin tot locul,
Iar de ştiţĭ să'l mânuiţĭ
La nevoe nu greşiţĭ.

Posta. Rugăm pe cetitorĭ să ne spue care din cele 7 *şarade-concurs* a fost cea maĭ frumoasă.

Nota. Deslegările trebuesc trimise D-luĭ Sfinx la redacţia noastră. **Sfinx**

ATENEUL ROMAN

Duminică 4 Aprilie corent, orele 8 şi jumătate seara, D. *Grigore Ventura* va ţine conferinţa sa **Originile muziceĭ naţionale.**

Intrarea liberă.

Pentru locurĭ rezervate în lojĭ, se plăteşte 1 leŭ de persoană.

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa generală că în zilele de 14, 15, 16 şi 17 Aprilie a. c. se vor vinde licitativ la casa proprietăţeĭ de pe moşia Paşcanĭ, toate vitele şi uneltele de gospodărie aflate pe zisa moşie, şi anume:

158 Boĭ marĭ.
9 Gonitorĭ.
2 Vacĭ.
4 Viţeĭ.
5 Porcĭ.
6 Purceĭ.
5 Caĭ de trăsură.
2 Perechĭ hamurĭ.
1 Trăsură de 2 caĭ.
2 Sacale cu cotiugele lor.
10 Harabale.
6 Hărăbuşte.
7 Platforme.
1 Atelier de ferărie cu asortim. luĭ.
1000 Sacĭ noĭ.
12 Valurĭ pânză pentru baloturĭ.
1 Garnitură de rafinărie.
10 Maşinĭ de semănat.
140 Plugurĭ din care 39 universale cu un fer şi 3 cu câte 2 feare.
39 Boroane cu colţurĭ de fer.
2 Morişte Clayton.
5 Morişte de Botoşanĭ.
2 Balanţe zecimale.
1 Pompă.
1 Cilindru de curăţat.
5 Vălătucĭ din care 1 de fer.
3 Locomobile.
3 Batoze.
1 Batoză de popuşoi.
1 Maşină de secerat.
1 Vagon pentru maşinist.
150000 Aproximativ cărămidă.
1 Vas vin Rosnovănesc.
3 Vase vin alb.
1 Vas vin roşu.
228 Sacĭ cu grâŭ.
32 Stogurĭ fân.
149 Stânjenĭ pae de grâŭ.
8 Stânjenĭ pae de orz.
38 Stânjenĭ pae de ovĕz.
Strujenĭ de pe 20 fălcĭ.
46 Picioare lemne de foc fag, carpen, şi stejar, şi osebit diferite mobile precum: paturĭ de fer, canapele, oglinzĭ, mese, birourĭ, dulapurĭ, fotoliurĭ, scaune, lavabourĭ, covoare, perdele.

O ladă mare de fer precum şi alte aranjamente de casă.

Se notează că vînzarea se va face en bloc pe categoriile specificate maĭ sus saŭ şi în detaliŭ după natura obiectelor.

Gerantele avereĭ def. Col. Eugeniu Alcaz
N. Gane

BIBLIOGRAFIE

A apărut în ediţia D-luĭ Gebauer, *Cântece de Primăvară*, romanţă datorită simpaticuluĭ compositor Eugeniŭ C. Aslan, care se află acum în Bucureştĭ.

P. T.

Avem onoarea a aduce la cunoştinţa Onor. D-nĭ fnmătorĭ, că hârtia noastră *de Ţigare* **La Patria** a fost imitată şi aceasta într'un mod atât de fraudulos încât la prima vedere poate înşela pe cumpărătorĭ.

In virtutea legeĭ mărcilor de fabricĭ şi de comerciu am confiscat la D-niĭ **Garabet Tolossianu** Constanţa, şi **Minciu Marcoff,** Tulcea marfa falşificată în valoare ca de **8000 Leĭ** şi aceştia aŭ fost condamnaţĭ de Onor. Tribunale din Constanţa şi Tulcea la distrugerea mărfeĭ şi la plata de *2000 leĭ daune.*

Noĭ am făcut apel în contra acestor hotărîrĭ la Onor. Curte din Galaţĭ unde afacerile sunt încă pendinte, nefiind mulţumiţĭ cu apreciarea daunelor şi promitem a publica întregul dosar după terminarea procesuluĭ.

In acest interval ne permitem a atrage atenţiunea Onor. cumpărătorĭ, pentru a veghea la cumpărare ca să nu fie induşĭ în eroare căcĭ hârtia noastră de ţigară **La Patrie** are pe etichete şi foiţe firma noastră *Leon & Co.* pe câtă vreme acea imitată poartă ca denumire *Le Portrait* şi ca firmă *Leon & Cie*, denumirĭ, precum se poate vedea cât colo, asemănătoare cu ale noastre şi ce aŭ de scop a confunda ambele fabricaţiunĭ la înfăţişare. Hârtia noastră este şi maĭ albă ca toate hârtiile existente.

LEON & Cie.
PARIS

Tipografia Modernă Gr. Luis, Strada Academieĭ 24